

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201298
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420201298.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného Roman Kvasnica a partneri s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany proti žalovaným: 1/ K. Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, 2/ R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom predsedom združenia Brániť sa oplatí- BSO Štefanom Dutkom, nar. 12.10.1960, bytom Potočná 37, 080 06 Prešov o zaplatenie sumy 124.605,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súd Kežmarok dňa 15.07.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie sumy 124.605,32 eur spolu s úrokmi vyčíslenými k 22.06.2020 vo výške 20.137,05 eur, úrokmi z omeškania vyčíslenými k 22.06.2020 vo výške 17.894,51 eur, úrokom 4,83 % ročne zo sumy 124.605,32 eur od 23.06.2020 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 144.742,37 eur od 23.06.2020 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0493450754 zo dňa 30.06.2008 (ďalej aj ako „Zmluva o úvere“), poskytol žalovaným 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaným“), ako dlžníkom splátkový úver na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností v celkovej výške 4.000.000,00 SK / 132.775,68 eur, s dohodnutou fixnou výškou úrokovej sadzby na obdobie jedného roka vo výške 5,20 % p. a. (výška úrokovej sadzby sa v priebehu trvania zmluvného vzťahu zmenila pätnásťkrát, a to od 27.06.2009 na 4,89 % p. a., od 27.06.2010 na 4,19 % p.a., od 30.06.2011 na 4,09 % p.a., od 30.06.2012 na 4,69 % p.a., od 30.06.2014 na 5,89 % p.a., od 10.01.2015 na 6,39 % p.a., od 09.02.2015 na 5,89 % p.a., od 10.05.2015 na 6,39 % p.a., od 10.06.2015 na 5,89 % p.a., od 10.10.2015 na 6,39 % p.a., od 11.02.2016 na 5,89 % p.a., od 11.04.2016 na 6,39 % p.a., od 26.05.2017 na 4,83 % p.a., od 10.10.2017 na 4,33 % p.a. a od 10.12.2017 na 4,83 % p.a.). Žalovaní sa v Zmluve o úvere, ako to vyplýva z článku I. bod 1., zaviazali poskytnutý úver splatiť, zaplatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Istina úveru bola splatná jednorazovo, a to splátkou splatnou dňa 20.04.2038. Zmluvne dohodnuté splátky pozostávali iba zo zmluvných úrokov, ktoré sa počítali za každý deň konkrétneho mesiaca a z dohodnutých poplatkov (viď článok I. bod 5. Zmluvy o úvere). Ďalej tvrdil, že žalovaní súhlasili, aby žalobca pri splácaní pohľadávky vykonával inkaso z ich inkasného účtu vo výške splátok a v periodicite splátok, a to i v prípade ich zmien, v súlade so Zmluvou o úvere a Všeobecnými obchodnými podmienkami. Úroky z omeškania boli v zmysle uzavretej Zmluvy o úvere a Úverových podmienok dohodnuté vo výške, ktorá bude zverejnená bankou v Sadzobníku úrokových sadzieb, účinnom ku dňu,

kedy sa dlžník dostane do omeškania so splácaním svojho dlhu. Jeho pohľadávka voči žalovaným bola zabezpečená aj záložným právom k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. 210, k. ú. Vlková, okres Kežmarok, v zmysle uzavretej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 11.07.2008.

Dňa 15.02.2013 uzavrel žalobca so žalovanými Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere, v zmysle ktorého sa bod I. Predmet zmluvy zmenil tak, že splatnosť splátky bola určená mesačne ku dňu zodpovedajúcemu dňu v mesiaci, ktorý sa číselne zhoduje s dňom konečnej splatnosti úveru. Dňa 26.05.2014 uzavrel žalobca so žalovanými Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere, v zmysle ktorého sa bod I. Predmet zmluvy zmenil tak, že dohodnutá fixná výška úrokovej sadzby na obdobie troch rokov v deň uzatvorenia dodatku bola vo výške 6,39 % p. a. a výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy bola 5,89 % p. a., z toho základná úroková sadzba 2,19 % p. a. a hrubá marža banky 3,70 % p. a. Dňa 13.10.2014 uzavrel žalobca so žalovanými ďalší Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere, v zmysle ktorého sa dohodla doba zníženia splátok od 20.08.2014 do 20.01.2015, počas ktorej bola výška mesačnej splátky 600,- eur. Po skončení doby zníženia splátok sa žalovaní zaviazali splácať pohľadávku žalobcu tak, aby bola dodržaná konečná splatnosť úveru tak, ako bola dohodnutá v úverovej zmluve.

Žalobca tvrdil, že žalovaní svoj záväzok zo Zmluvy o úvere spočiatku splácali riadne, občas s menším omeškaním a na viackrát. K zhoršeniu platobnej disciplíny žalovaných došlo, keď od mesiaca máj 2015 začali svoj dlh voči žalobcovi splácať v sumách nižších ako zmluvne dohodnutých. Aj napriek skutočnosti, že žalovaní sa snažili omeškané splátky dlhu občasnými vyššími vkladmi na úverový účet priebežne doplácať, celková výška omeškaných splátok neustále narastala. Dňa 04.07.2017 realizovali žalovaní posledné štyri vklady na úverový účet v celkovej výške 1.694,40 eur a následne prestali splácať pohľadávku žalobcu úplne. Celkom žalovaní realizovali 249 úhrad v sumách od 4,40 SK / 0,15 eur do 896,25 eur. Jednotlivé úhrady žalovaných boli v súlade so Zmluvou o úvere a zákonom, započítané na najstaršie nezaplatené splátky a ich príslušenstvo. Žalobca uviedol, že platobná disciplína žalovaných je zrejma z výpisu z úverového účtu. Z dôvodu riadneho nesplácania zmluvne dohodnutých splátok poskytnutého úveru žalovanými, ich žalobca písomným podaním zo dňa 10.05.2017 vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy, zaplatili celú sumu omeškaného dlhu, ktorý ku dňu 10.05.2017 dosiahol výšku 5.832,01 eur s tým, že pokiaľ uvedená suma v určenej lehote nebude zaplatená, žalobca môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky a k dražbe založených nehnuteľností. Výzvu prevzal žalovaný 1/ dňa 17.05.2017 a žalovaná 2/ dňa 15.05.2017. Žalovaní dlžnú sumu neuhradili, a preto žalobca v súlade s uzavretou Zmluvou o úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. (účinnými od 01.01.2015 - v znení účinnom od 01.01.2017), vyhlásil ku dňu 19.10.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a písomným podaním zo dňa 19.10.2017 oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalovaným. Súčasne ich v súlade so zákonom vyzval, aby mu celú splatnú pohľadávku vo výške 130.340,15 eur zaplatili v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Oznámenie prevzala za žalovanú 1/ jej svokra dňa 23.10.2017 a žalovaný 2/ si oznámenie v odbernej lehote neprevzal, avšak podľa bodu 6.3 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.01.2015, sa uvedené listové zásielky odovzdané poštovou prepravou dňa 20.10.2017, považujú za doručené tretím dňom po ich odoslaní, t. j. dňom 23.10.2017. Odo dňa nasledujúceho po ich doručení žalovaným, im začala plynúť 15 dňová lehota na zaplatenie pohľadávky, ktorú doposiaľ nezaplatili. Žalobca tvrdil, že ku dňu vyčíslenia pohľadávky, t. j. k 22.06.2020, dosiahla výška splatného dlhu žalovaných celkom sumu 162.636,88 eur a pozostávala z istiny vo výške 124.605,32 eur, úrokov vo výške 20.137,05 eur vyčíslených do 22.06.2020 a úrokov z omeškania vo výške 17.894,51 eur vyčíslených do 22.06.2020. Od tohto vyčíslenia pohľadávky mu vznikol voči žalovaným, v zmysle Zmluvy o úvere ešte právny nárok na zaplatenie úrokov vo výške 4,89 % p. a. z istiny 124.605,32 eur od 23.06.2020 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 144.742,37 eur (istina 124.605,32 eur + úroky 20.137,05 eur) od 23.06.2020 do zaplatenia. Pretože žalovaní dlžnú istinu 124.605,32 eur s príslušenstvom nezaplatili, navrhol, aby súd na základe ním tvrdených skutočností vyplývajúcich z listinných dôkazov rozhodol a zaviazal žalovaných na úhradu žalovanej sumy s príslušenstvom.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil výpis z obchodného registra žalobcu, zmluvu o splátkovom úvere č. 0493450754, Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 15.02.2013, Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 26.05.2014, Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere č. 0493450754 zo dňa 18.08.2014, zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu zo dňa 11.07.2008, výzvu zo dňa 10.05.2017 s doručenkami, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.10.2017 s doručenkami, stav pohľadávky ku dňu 22.06.2020, výpis z účtu žalovaných, Všeobecné obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky účinné od

01.01.2015, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom o MIKRO podnikateľom a Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s.

4. Na výzvu súdu, ktorou si súd v rámci predbežného právneho posúdenia plnil zákonnú povinnosť v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.09.2020 zotrval na podanej žalobe a pozornosť súdu upriamil na skutočnosť, že zo strany Okresného súdu Martin bol dňa 30.07.2020 na Ústavný súd SR podaný návrh na začatie konania o súlade §54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1730/2020. Ďalej uviedol, že začiatok premlčacej doby uplatneného nároku, nie je možné stanoviť na dátum 19.06.2017, ako to urobil súd. Pri prednostnej aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka na uplatnený nárok, premlčacia doba začala plynúť odo dňa 08.11.2017, za aplikácie ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Absolútna aplikácia § 565 Občianskeho zákonníka je podľa tvrdenia žalobcu vylúčená na základe osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vzhľadom k čomu nemohol byť aplikovaný ani § 103 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepredstavovalo jeho reakciu na nezaplatenie konkrétnej splátky, ale bolo dôsledkom dlhodobého neplnenia si povinností zo strany žalovaných, ktorí po dlhšiu dobu nesplácali úver riadne a včas, t. j. neplnili si svoje záväzky zo Zmluvy o splátkovom úvere, nereagovali ani na opakované výzvy na doplatenie dlžných splátok, a teda si riadne neplnili svoje povinnosti v zmysle uzavretej zmluvy. Z týchto dôvodov pristúpil žalobca v súlade so Zmluvou o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Úverovými podmienkami, k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čím sa stal splatným celý dlh. Tvrdil, že z jeho strany nedošlo k uplatneniu práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako to predpokladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale jednalo sa o postup zmluvne dojednaný. Napriek tomu postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo do potreby výzvy, ktorá predchádzala samotnému zosplateniu úveru a dĺžke omeškania s platením záväzkov žalovaných, čo vyplýva aj z listinných dôkazov, a to z výzvy na úhradu omeškaných splátok zo dňa 10.05.2017. Naproti tomu, ku dňu 19.06.2017 neboli splnené ani zmluvné podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky v zmysle Všeobecných obchodných podmienok a Úverových podmienok, ani zákonné podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky, pretože pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru musia byť kumulatívne splnené podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v opačnom prípade je zosplatenie neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa neho za súčasného legislatívneho stavu nemožno použiť poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd nesprávne posúdil ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ako ustanovenie kogentné. Nakoľko je v danom ustanovení uvedené doslova „môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky“, je zrejmé, že toto zákonné ustanovenie má jednoznačne dispozitívny charakter. Splatnosť celej pohľadávky totiž nastala, keď žalobca o jej zaplatenie požiadal, nie keď tak urobiť mohol (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 21 Cdo/426/2005, rozsudok Krajského súdu v Prešove 11Co/99/2013 a pod.). Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť aj určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený požadovať celý zvyšok pohľadávky naraz. Splatnosť celej pohľadávky (strata výhody splátok) nenastáva priamo zo zákona, ale záleží od veriteľa, či toto právo uplatní a vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky. Právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (rozsudok Najvyššieho súdu SR 4Cdo/75/2007 zo dňa 28.02.2008). Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.10.2017 vyhlásil žalobca mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.10.2017 a vyzval žalovaných na úhradu sumy 130.340,15 eur. Podľa tvrdení v podanej žalobe, bolo Oznámenie žalovaným doručené dňa 23.10.2017 a od nasledujúceho dňa im začala plynúť 15 dňová lehota na zaplatenie pohľadávky, ktorej márnym uplynutím, t. j. dňom 07.11.2011, si žalobca mohol uplatniť svoju pohľadávku v súdnom konaní, ako to predpokladá § 101 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k uvedenému je nevyhnutné subsumovať pod dátum 08.11.2017 začiatok plynutia premlčacej doby zosplatennej pohľadávky (poukázal na uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 10 Co/261/2016, uznesenie Krajského súdu Košice zo dňa 27.09.2017, sp. zn. 1Co/370/2016).

Keďže žalobca ako veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, z jeho strany nedošlo iba k požiadavke o zaplatenie celej dlžnej sumy z dôvodu straty výhody splátok, ale celý dlh žalovaných voči žalobcovi sa stal splatným. Nie je možné aby premlčacia doba začala plynúť skôr, ako nastala splatnosť zostatku pohľadávky, prípadne splatnosť predchádzajúcich splátok. Premlčacia doba plynie spravidla odo dňa,

keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pričom týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Keďže predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 25.07.2016 (správne má byť ku dňu 19.10.2017, čo žalobca asi nesprávne prepísal, resp. skopíroval) a lehota na dobrovoľné plnenie pohľadávky žalovanými uplynula dňom 16.08.2016 (podľa tvrdenia žalobcu by mala byť dňom 07.11.2017, čo opätovne žalobca nesprávne prepísal, resp. skopíroval) pred týmto dátumom si logicky nemohol uplatňovať celú zosplatnenú pohľadávku na súde, a teda ani nemohla začať plynúť 3-ročná premlčacia doba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka (uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 15.02.2015, sp. zn. 11Co/1017/2015). Nesprávnosť súdom určeného začiatku plynutia premlčacej doby vyplýva aj z toho, že po dni 19.06.2017 sa stali splatnými štyri splátky pohľadávky ku dňu 20.06.2017, 20.07.2016, 20.08.2017 a 20.09.2017, u ktorých od dňa nasledujúceho po ich splatnosti začala plynúť premlčacia doba. Žiadne zákonné ustanovenie neumožňuje súdu zrušiť splatnosť splátok, keď ich splatnosť nastala priamo zo zákona. Vzhľadom na prevažne dispozitívnu povahu zmluvného práva (v rámci Občianskeho aj Obchodného zákonníka), nič nebránilo odlišnej úprave zosplatnenia úveru v rámci článku 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., ktoré nepochybne tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o splátkovom úvere. V závere uviedol, že pokiaľ by bol súd toho názoru, že je potrebné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka, čo žalobca popiera, s poukazom na druhú vetu predmetného zákonného ustanovenia, je nevyhnutné považovať za splátku, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, splátku bezprostredne predchádzajúcu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. splátku splatnú dňa 20.09.2017. V tomto smere je však potrebné prihliadať na to, že podľa ustanovenia § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t. j. po dobu 35 dní, premlčacia doba neplynula (spočívala), a preto vzhľadom na dátum podania žaloby (15.07.2020) a obdobie s pozastaveným plynutím súkromnoprávných lehôt, nemôže sa tento nárok považovať za uplatnený po uplynutí premlčacej doby. Navrhol preto žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Žalovaný 1/ sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa doručená do vlastných rúk dňa 23.12.2020, písomne nevyjadril.

6. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 17.12.2020 uviedla, že sa stotožňuje s názorom súdu, ktorý uviedol v predbežnom právnom posúdení s poukazom na premlčanie nároku žalobcu. Listom zo dňa 25.01.2018 žiadala žalobcu o možnosť spätného navrátenia do pôvodného úverového vzťahu, t. j. aby žalobca zrušil mimoriadnu splatnosť a umožnil splácať dlh v splátkach, čo žalobca listom zo dňa 19.02.2018 odmietol s tým, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti pohľadávky dlžník stratil možnosť splácať úver v pravidelných mesačných splátkach. Od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sa stala pohľadávka splatná v celom rozsahu a nakoľko v stanovenej lehote nedošlo k jej úhrade, banka si uplatnila právo a listom zo dňa 08.12.2017 oznámila začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Podľa nej žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť z vlastnej vôle listom zo dňa 19.10.2017, avšak na takýto úkon nemal oprávnenie a urobil ho úmyselne v rozpore so znením zmluvy, pretože v nej sa nenachádza oprávnenie na zosplatnenie úveru v prípade vzniku omeškania. V predmetnom oznámení je uvedené, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. s účinnosťou od 01.01.2015, avšak tieto Produktové obchodné podmienky neboli ani jej ani žalovanému 1/ predložené pri podpísaní zmluvy. Žalobca ich predložil až pri podaní žaloby, nie sú však podpísané žiadnou zúčastnenou stranou, pričom tak dôležitý úkon ako je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti musí byť ustanovený v úverovej zmluve. Podľa nej má byť tento právny úkon posudzovaný podľa obsahu ako odstúpenie od zmluvy. Je nepochybné, že žalobca týmto úkonom sledoval zosplatnenie úveru. Na podporu tvrdení vyplývajúcich z ustanovenia § 48 a § 565 Občianskeho zákonníka predložila uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 3Co/90/2017, v ktorom poukázala na bod 10. „V danej veci nemohlo dôjsť ani k zosplatneniu dlhu pre nezaplatenie splátok v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pretože to medzi účastníkmi nebolo dohodnuté“ a 11. „Právny úkon žalobcu, označený ako „Vypovedanie zmluvy“ by podľa svojho obsahu mohol byť posudzovaný ako odstúpenie od zmluvy. Je nepochybné, že žalobca týmto úkonom sledoval zosplatnenie celej pôžičky a uplatnil si úrok z omeškania z celej dlžnej sumy. V zmysle ust. § 48 Občianskeho zákonníka od zmluvy možno odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.“ Vzhľadom k uvedenému je potrebné, aby súd svojvoľný úkon žalobcu zo dňa 19.10.2017 posúdil ako odstúpenie od zmluvy, ktorého dôsledkom je, že zmluva zanikla s účinkami ex tunc a zmluvné strany sú si povinné vydať bezdôvodné obohatenie. Keďže k odstúpeniu od zmluvy došlo dňa 19.10.2017 a žaloba bola podaná na súde dňa

15.07.2020, vznesla žalovaná 2/ námietku premlčania, nakoľko žaloba bola s poukazom na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka podaná po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. K vyjadreniu pripojila listinné dôkazy, a to odpoveď žalobcu na list zo dňa 25.01.2018.

7. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 10.03.2021, na ktoré sa nedostavila žiadna zo strán sporu. Súd vyzval strany sporu, či v súlade s § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení vyhlášky č. 91/2021 Z. z. súhlasia s pojednávaním súdu v predmetnom spore dňa 10.03.2021 v ich neprítomnosti. Žalobca doručil súdu dňa 03.03.2021 podanie označené ako „Súhlas s pojednávaním vo veci, vedenej pod sp. zn. 6Csp/98/2020 bez prítomnosti žalobcu“, ktorého obsahom bolo vyjadrenie žalobcu, cit: „Na základe výzvy Okresného súdu Kežmarok, zo dňa 02.03.2021, si dovoľujeme súdu oznámiť, že vo veci súhlasíme s pojednávaním v našej neprítomnosti, vedenej pod sp. zn. 6Csp/98/2020, v prípade, že súd vyhovie podanej žalobe zo dňa 15.07.2020 v celom rozsahu.“ V kontexte tohto vyjadrenia má súd za to, že žalobca dal tzv. podmienený súhlas, resp. nesúhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti, ak súd jeho žalobe nevyhovie. V prvom rade je potrebné uviesť, že sám žalobca označil toto podanie ako súhlas s pojednávaním bez jeho prítomnosti a v druhom rade súd uvádza, že vyhláška č. 24/2021 Z. z. takýto podmienený súhlas nepozná. Súd aj napriek podmienenému súhlasu žalobcu mal za to, že boli splnené všetky podmienky na to, aby mohol na tomto pojednávaní rozhodnúť aj bez prítomnosti strán sporu. Vyplýva to z obsahu samotného spisu, ako aj zo zákonného postupu súdu v tomto spore, keď súd poskytol žalobcovi svoje predbežné právne posúdenie, ktorým ho upozornil na uplynutie premlčacej doby a posúdenie uplatňovaného nároku ako premlčaného. K predbežnému právnomu posúdeniu mal možnosť žalobca sa vyjadriť, čo aj urobil, pričom mal za to, že jeho nárok premlčaný nie je. S predbežným právnym posúdením súdu sa stotožnila aj žalovaná 2/, ktorá okrem toho, že sama vznesla námietku premlčania, uviedla navyše ďalšie skutočnosti, ku ktorým sa už žalobca napriek tomu, že mal takúto zákonnú možnosť v súlade s § 197 ods. 3 Civilného sporového poriadku v rámci repliky nevyjadril.

8. S poukazom na nález Ústavného súdu SR pod č. k. I. ÚS 38/2013 - 50 zo dňa 24. 10. 2013 súd konštatuje, že k odňatiu možnosti konať pred súdom nedochádza ani údajným porušením zásady kontradiktórnosti ako základnej súčasti práva na spravodlivý proces. Táto zásada znamená, že obom stranám konania musí byť daná možnosť zoznámiť sa so stanoviskami a dôkazmi predloženými súdu s cieľom ovplyvniť jeho rozhodnutie - či už protistranou alebo na konaní nezúčastneným subjektom, od ktorého si prípadne súd takéto vyjadrenie alebo dôkaz môže vyžiadať - a vyjadriť sa k nim (porovnaj Kmec, J., Kosař, D., Kratochvíl, J., Bobek, M. Evropská úmluva o lidských právech. Komentář. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 740). Súd dal možnosť obom stranám oboznámiť sa s ich stanoviskami a taktiež aj s predbežným právnym posúdením súdu, od ktorého sa týmto rozhodnutím neodchýlil, aj keď ho v konečnom dôsledku precíznejšie a s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax známu aj žalobcovi ustálil. Aj keby súd „vyhoviel“ podmienenému súhlasu žalobcu a vec na pojednávaní neprejednal v jeho neprítomnosti, tak ako to žalobca žiadal, pretože jeho žalobu zamietol, je potrebné uviesť, že prítomnosť žalobcu na pojednávaní by nezmenila rozhodnutie súdu, keď aj podľa predbežného právneho posúdenia súdu bol nárok žalobcu uplatnený po uplynutí premlčacej doby. Vzhľadom k tomu, že súd má za to, že rozhodnutie nebude pre žalobcu prekvapivé (s poukazom na predbežné právne posúdenie), spor prejednal v neprítomnosti strán sporu vychádzajúc zo skutkových tvrdení strán v spise, nakoľko tieto pre svoje rozhodnutie považoval za dostačujúce. Navyše žalobca nepožiadal z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania v súlade s § 183 Civilného sporového poriadku. Primárnym je záujem súdu na hospodárnom a efektívnom prejednaní bez zbytočných prieťahov.

9. Žalovaný 1/ sa k výzve súdu nevyjadril a žalovaná 2/ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu súhlasila s prejednaním sporu v jej neprítomnosti. Nakoľko nebol podaný dôvodný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, pričom boli splnené aj podmienky ustanovenia § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky MS SR č. 24/2021 o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu v znení vyhlášky č. 91/2021 Z. z., súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

10. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovanou 2/, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žiadnou zo strán namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

11. Slovenská sporiteľňa, a. s. ako banka uzavrela so žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi dňa 30.06.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0493450754, ktorou sa zaviazala poskytnúť im splátkový úver na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností vo výške 4.000.000,- Sk, t. j. 132.775,68 eur, označený ako druh úveru ÚverPLUS na bývanie, s tým, že úroková sadzba bude fixná 1 rok vo výške 5,20 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy do 30.06.2009. Úver mal byť poskytnutý jednorazovo bezhotovostne s tým, že pri uzatvorení zmluvy z prostriedkov úveru uhradený bude spracovateľský poplatok vo výške 29.999,- Sk/995,78 eur, poplatok za správu úveru 90,- Sk/ 2,99 eur/ mesačne. Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali splatiť úver vo výške a splatnosti 1. splátky istiny 4.000.000,- Sk/132.775,68 eur dňa 20.04.2038, s tým, že konečná splatnosť úveru má byť dňa 20.05.2038. Splatnosť úrokov a poplatkov bola dohodnutá mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca. Splátky mali byť splácané inkasom z inkasného účtu v banke. Ďalej bolo v článku I zmluvy uvedené, že všetky údaje a náležitosti uvedené v Základných podmienkach úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP.

12. Dňa 11.07.2008 uzavreli žalovaní 1/ a 2/ ako záložcovia 1/ a 2/ a A. R. ako záložca 3/ s bankou ako záložným veriteľom Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcami v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa vyplývajúcej zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0493450754. Zálohom sú nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcov zapísané na liste vlastníctva č. XXX a 323, k. ú. U., okres V..

13. Dňa 15.02.2013 uzavrel žalobca so žalovanými Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere, v zmysle ktorého sa bod I. Predmet zmluvy zmenil tak, že splatnosť splátky bola určená mesačne ku dňu zodpovedajúcemu dňu v mesiaci, ktorý sa číselne zhoduje s dňom konečnej splatnosti úveru (t. j. 20ty deň, poznámka súdu). Dňa 26.05.2014 uzavrel žalobca so žalovanými Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere, v zmysle ktorého sa bod I. Predmet zmluvy zmenil tak, že dohodnutá fixná výška úrokovej sadzby na obdobie troch rokov v deň uzatvorenia dodatku bola vo výške 6,39 % p.a. a výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy bola 5,89 % p.a., z toho základná úroková sadzba 2,19 % p.a. a hrubá marža banky 3,70 % p.a. s dobou fixácie od podpisu Dodatku a končí deň pred uplynutím obdobia daného typom úrokovej sadzby. Dňa 18.08.2014 (žalobca v podanej žalobe uviedol nesprávne dňa 13.10.2014, pretože Dodatok s uvedeným dátumom súdu nebol predložený) uzavrel žalobca so žalovanými ďalší Dodatok k Zmluve o úvere, v zmysle ktorého sa dohodla doba zníženia splátok od 20.08.2014 do 20.01.2015, počas ktorej bola výška mesačnej splátky 600,- eur. Po skončení doby zníženia splátok od 20.02.2015 sa žalovaní zaviazali splácať pohľadávku žalobcu tak, aby bola dodržaná konečná splatnosť úveru tak, ako bola dohodnutá v úverovej zmluve.

14. Žalobca tvrdil, že žalovaní spočiatku splácali úver riadne a včas, občas s menším meškaním a na viackrát. K zhoršeniu ich platobnej disciplíny došlo, keď od mesiaca máj 2015 začali svoj dlh splácať v nižších sumách ako zmluvne dohodnutých a aj keď sa snažili občasnými vyššími vkladmi úverový účet priebežne doplácať, celková výška omeškaných splátok neustále narastala. Banka preto listom zo dňa 10.05.2017 označeným ako výzva (čl. 28 spisu), ktorý bol podľa priloženej fotokópie doručeny žalovanému 1/ doručený dňa 17.05.2017 a žalovanej 2/ dňa 15.05.2017 oznámila žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 10.05.2017 vo výške 5.832,01 eur a vyzvala ich na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy a zároveň ich upozornila, že ak dlžnú sumu neuhradia, bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a pristúpiť k realizácii výkonu záložného práva, ktoré zabezpečuje pohľadávku banky. Žalovaní 1/ a 2/ podľa tvrdenia žalobcu v žalobe omeškané splátky neuhradili, preto banka dňa 19.10.2017 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, čo oznámila žalovaným 1/ a 2/ v liste- Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.10.2017 (čl. 29 spisu), v ktorom uviedla, že nastal Prípád porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a. s., s účinnosťou od 01.01.2015. Podľa žalobcom predloženého dokladu o doručovaní a bodu 6.3 Všeobecných obchodných podmienok sa Oznámenie považuje za doručené žalovaným 1/ a 2/ dňa 23.10.2017.

15. Žalobca predloženým výpisom obrátov na úverovej zmluve preukázal čerpanie úveru žalovanými 1/ a 2/ vo výške 4.000.000,- Sk/132.775,68 eur, a to dňa 30.06.2008 vo výške spracovateľského poplatku v sume 29.999,- Sk/995,78 eur a bezhotovostným čerpaním dňa 11.07.2008 vo výške 3.970.001,-

Sk/131.779,89 eur. V žalobe uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ realizovali 249 úhrad v sumách od 0,15 eur do 896,25 eur a jednotlivé úhrady boli bankou v súlade so zmluvou o úvere a zákonom započítané na najstaršie nezaplatené splátky a ich príslušenstvo s tým, že platobná disciplína žalovaných je zrejme z výpisu z úverového účtu (čl. 32 až 53 spisu). Súdu nedá nepoukázať na ustanovenie § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keď žalobca priamo v žalobe neuviedol v akej výške žalovaní žalobcovi vrátili finančné prostriedky a súdu len z takto uvedeného odkazu nie je zrejme, ako sa žalobca dopracoval k výške žalovanej pohľadávky. Následne už len žalobca v listine označenej ako stav pohľadávky na čl. 31 spisu uviedol, že ku dňu 22.06.2020 predstavuje výška pohľadávky celkom 162.636,88 eur, z toho istina 124.605,32 eur, riadne úroky 20.137,05 eur a úroky z omeškania 17.894,51 eur.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu 30.06.2008 (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

18. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/201 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 30.06.2008 zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

20. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 30.06.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase zosplatnenia úveru ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 100 ods.1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka.

Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

28. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

29. Podľa § 132 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

30. Podľa § 150 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia

31. Podľa bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. za prípad porušenia sa považuje omeškania dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace.

32. Podľa bodu 10.4. Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. POP nadobúdajú účinnosť 1.1.2015 a týmto nadobudnutím účinnosti sa rušia a nahrádzajú Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom vydané bankou s účinnosťou od 1.7.2007 v častiach, ktoré upravovali poskytovanie splátkového úveru pre klienta fyzickú osobu nepodnikateľa, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov fyzickým osobám vydané bankou s účinnosťou od 01.01.2003 a Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002, a to v častiach, ktoré upravovali podmienky bankového produktu uvedeného v POP.

33. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi bankou a žalovanými 1/ a 2/ dňa 30.06.2008 je spotrebiteľskou zmluvou, na čom nič nemení ani to, že samotná zákonná úprava zmluvy o úvere ako zmluvného typu je obsiahnutá v ustanoveniach §§ 497 až 207 Obchodného zákonníka a zmluva o úvere patrí ako taká medzi tzv. absolútne obchody (§ 261 Obchodného zákonníka). To, že ide nepochybne o zmluvu o úvere, ktorá má spotrebiteľský charakter a je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva z právneho postavenia zmluvných strán, pretože žalobca uzatvoril zmluvu ako banka a teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti vykonávanej v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§2 ods. 1 písm. b)) a žalovaní 1/ a 2/ ako spotrebiteľia v rámci definície uvedenej v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože ako fyzické osoby pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej

činnosti. Napokon ani samotní účastníci konania v priebehu sporu spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere nespochybňovali. Súd zdôrazňuje, že na Zmluvu o úvere nie je možné aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, ktorý bol poskytnutý žalovaným 1/ a 2/, čo vyplýva z § 2 ods. 1 písm. a) zákona. Zmluva o úvere predložená žalobcom má všetky podstatné náležitosti zmluvy úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z ustanovení tejto zmluvy o úvere je nepochybne zrejmý záväzok žalobcu poskytnúť v prospech žalovaných 1/ a 2/ peňažné prostriedky vo výške 4.000.000,- Sk/132.775,68 eur a záväzok žalovaných 1/ a 2/ poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť a zaplatiť úroky. Aplikácia tejto právnej úpravy zmluvy o úvere vyplýva aj z textu uvedeného v záhlaví samotnej zmluvy. Pretože zmluva o úvere uzatvorená podľa Obchodného zákonníka má spotrebiteľský charakter, je nevyhnutné, aby súd pri právnom posúdení zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

34. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 15.07.2020 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu (navyše aj žalovaná 2/ vzniesla námietku premlčania). Uvedené potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t. j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa. Súd už v predbežnom právnom posúdení plniac si povinnosť podľa § 54a Občianskeho zákonníka oznámil žalobcovi, že má za to, že právo, ktoré si uplatňuje je premlčané, a preto ho nemožno priznať. V ďalšej časti odôvodnenia sa preto súd bude zaoberať posúdením, či žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Súd zároveň dáva do pozornosti, že v čase jeho rozhodovania ešte nebolo rozhodnuté o návrhu Okresného súdu Martin o súlade §54a Občianskeho zákonníka s Ústavou Slovenskej republiky vedeného na Ústavnom súde SR pod sp. zn. Rvp 1730/2020.

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ pre omeškanie s niektorou splátkou žiadať splatenie celého dlhu, len ak to bolo dohodnuté. Takáto dohoda je podľa žalobcu obsiahnutá v Produktových obchodných podmienkach pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. účinných od 01.01.2015, ktoré v bode 8.1. písm. a) v zhode s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujú možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pre omeškanie s jednotlivou splátkou pri omeškaní jej úhrady o viac ako tri mesiace. V takom prípade podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je brániť tomu, aby veriteľ mohol otáčať s využitím práva podľa § 565 pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu

svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie až uplynutím lehoty po doručení Oznámenia o zosplatnení, prípadne splátkou bezprostredne predchádzajúcou zosplatneniu, ako to tvrdil vo vyjadrení žalobca. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namiesto, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019, občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo.

36. Z uvedeného vyplýva, že žalobca vo svojom vyjadrení k predbežnému právnomu posúdeniu súdu vychádzal z nesprávneho záveru o splatnosti predčasne zosplatneného dlhu a teda aj o začiatku plynutia premlčacej doby. Aj keď žalobca vo vyjadrení tvrdí, že z jeho strany nedošlo k uplatneniu práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako to predpokladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale sa jednalo o zmluvne dojednaný postup, tak podľa názoru súdu nie je možné úver zosplatniť inak ako postupom podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré majú kogentný charakter a odklon od nich v zmysle rozšírenia dôvodov pre predčasné zosplatnenie alebo inej úpravy procedúry zosplatnenia by bol neplatný s poukazom na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ako už bolo vyššie uvedené, nie je možné akceptovať ani výklad žalobcu ohľadne začiatku plynutia premlčacej doby, pretože premlčanie nemožno počítat odo dňa 08.11.2017, t. j. od uplynutia 15 dňovej lehoty, poskytnutej žalovaným 1/ a 2/ na úhradu zosplatneného úveru ku dňu 19.10.2017, ktoré bolo realizované žalobcom v Oznámení, doručenom žalovaným dňa 23.10.2017. Lehota 15 dní, ktorá bola žalobcom poskytnutá na úhradu zvyšnej časti úveru po jeho zosplatnení nie je lehotou, ktorá by predlžovala premlčanie nároku. Podľa takéhoto výkladu žalobcu by potom bolo na žalobcovi, o akú dlhu dobu zákonnú premlčaciu lehotu predlží, t. j. o lehotu, ktorú by poskytol dlžníkom na úhradu sumy zosplatneného úveru (napr. 10, 15, 20 dní). Dĺžka premlčacej doby je totiž striktné stanovená zákonom, a žiaden subjekt ju nemôže svojim jednostranným úkonom predlžovať. Je však jednoznačne treba súhlasiť s názorom žalobcu, že je na vóli veriteľa, či využije zákonom mu dané právo pristúpiť k zosplatneniu úveru, keď sú na to splnené podmienky. Ak sám žalobca v žalobe a vo vyjadrení tvrdil, že využil svoje právo (svoje dispozičné oprávnenie) úver zosplatniť ku dňu 19.10.2017, o čo oprel svoj žalobný nárok, aj keď žalovanou 2/ boli tieto skutočnosti namietané (o tom ďalej v odôvodnení), je potrebné z tohto jeho oprávnenia vychádzať. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že pri výklade zákonov v spotrebiteľských sporoch je nutné aplikovať výklad v prospech spotrebiteľov a tiež nie je možné dohodnúť so spotrebiteľom podmienky priečiace sa zákonu. Nebolo preto možné podmienky splatnosti predmetného úveru platne dohodnúť v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, lebo aj prípadná takáto dohoda by bola neplatná. Ak už teda žalobca využil svoje právo (nie povinnosť, ako to správne sám uvádza) na predčasné zosplatnenie úveru, mohol tak urobiť iba s následkom, ktorý upravuje zákon. Sám určil zosplatnenie úveru ku dňu 19.10.2017, v zmysle

ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, premlčacia doba tak musela začať plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ predčasne úver zosplatnil. Sám žalobca v podanej žalobe uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ začali v máji 2015 svoj dlh splácať v sumách nižších ako zmluvne dohodnutých, to znamená, že dňa 20.05.2015 (splatnosť splátok bola podľa Dodatku k zmluve zo dňa 15.02.2013 dohodnutá na 20-ty deň v mesiaci) neuhradili splátku úveru riadne a včas. Súd ďalej vychádzal z listiny predloženej samotným žalobcom- výzvy zo dňa 10.05.2017 na čl. 28 spisu, z ktorej vyplynulo, že ku dňu 10.05.2017 boli žalovaní 1/ a 2/ v omeškaní so zaplatením sumy 5.832,01 eur, ktorá, ak by sme ju vydělili výškou splátky 600,- eur (súdu však z tvrdení žalobcu nie je zrejmé, aká bola v tom čase výška splátky, keďže z Dodatku k zmluve zo dňa 18.08.2014 vyplýva, že výška splátky 600,- eur bola zmluvne dohodnutá od 20.08.2014 do 20.01.2015 a následne mala byť splátka vo výške dohodnutej v úverovej zmluve tak, aby konečná splatnosť úveru bola dodržaná; súdu však výška plátky nie je známa ani z úverovej zmluvy) zodpovedá sume cca 9 neuhradených splátok úveru, čo predstavuje najstaršiu nezaplatenú splátku splatnú v mesiaci august 2016 (10.05.2017 ešte nebola splatná splátka za mesiac máj 2017).

37. V tomto bode je potrebné, aby sa súd vysporiadal aj s jednou zo základných procesných povinností strán sporu, a to s povinnosťou tvrdiť. Nesplnenie tejto povinnosti žalobcom má za následok meritórne rozhodnutie v podobe zamietnutia žaloby. Súd má však za to, že žalobca nesplnil svoju povinnosť tvrdenia, keď v žalobe len všeobecne uviedol, že poskytol žalovaným 1/ a 2/ peňažné prostriedky vo výške 132.775,68 eur, ktoré sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali vrátiť v mesačných splátkach pri pätnásťnásobnej zmene úrokovej sadzby, pričom konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.04.2038. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ realizovali 249 úhrad v sumách od 0,15 eur do 896,25 eur, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v listinách, ktoré žalobca v žalobe označil a priložil k žalobe. Žalobca však priamo v žalobe neuviedol v akej výške žalovaní 1/ a 2/ žalobcovi finančné prostriedky vrátili. Ďalej uviedol, že ku dňu 19.10.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, neuviedol však kedy sa s plnením žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania, pri ktorej splátke úveru sa tak stalo a ako sa žalobca dopracoval k výške žalovanej pohľadávky. Uviedol len, že k zhoršeniu platobnej disciplíny žalovaných 1/ a 2/ došlo v mesiaci máj 2015. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaný nárok je nepreskúmateľný, pretože žalobca odkazuje vo svojej žalobe na pripojené listiny, z ktorých má vyplynúť výška uplatneného nároku, a to napriek tomu, že takýto postup citované ustanovenie § 132 ods. 2 CSP výslovne zakazuje. Povinnosťou súdu nie je z predložených listinných dôkazov skúmať a vyhľadávať, z čoho pozostáva žalovaná istina a ako sa žalobca k vyčísleniu svojej pohľadávky dopracoval. Naopak, povinnosťou žalobcu bolo nielen všeobecne označiť záväzkový vzťah, ale konkrétnymi tvrdeniami uviesť tie skutočnosti, z ktorých odvodil svoj žalobný návrh. Predmetom žalobného návrhu je číselne vyjadrený nárok, povinnosťou žalobcu bolo preto konkrétnou číselnou operáciou vyjadriť svoje tvrdenie o tom, ako tento nárok vznikol a ďalej aj uviesť konkrétne tvrdenia, ktoré spôsobili vznik nároku na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti - kedy sa s plnením žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania, pri ktorej splátke úveru. Následne bolo procesnou povinnosťou žalobcu svoje konkrétne tvrdenia podložiť dôkaznými prostriedkami. Žalobca si svoje procesné povinnosti nesplnil, napriek tomu, že tak mohol a mal urobiť už v podanej žalobe, keďže všetky skutočnosti mu v čase podania žaloby boli známe a už táto skutočnosť je dôvodom jeho neúspechu vo veci samej. Tu si súd osvojil závery rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 6Csp/70/2016 zo dňa 16.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/181/2019 zo dňa 22.05.2020, ktoré musia byť žalobcovi známe, nakoľko bol jednou zo strán sporu.

38. Súd však zo žaloby podanej žalobcom, ako to už bolo vyššie uvedené mohol ustáliť skutočnosť, ktorú nepoprela žiada zo sporových strán, a teda táto skutočnosť sa stala nespornou, a to to, že už v máji 2015 sa žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania so splácaním svojho dlhu, keďže ho od tej doby splácali v nižších sumách (neplnili ho riadne). V tomto prípade, ako to vyplýva z výzvy zo dňa 10.05.2017 (pretože až na základe tejto výzvy žalobca zosplatnil úver) a z podanej žaloby, splátkou, pre ktorú došlo k vyhláseniu splatnosti bola splátka splatná v mesiaci máj 2015 (podľa dodatku k zmluve splátky mali byť platené k 20. dňu, teda 20.05.2015), premlčacia doba preto uplynula v máji 2018, avšak žaloba bola podaná na Okresnom súde Kežmarok až dňa 15.07.2020, teda po uplynutí premlčacej doby. V zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na poslednú splátku splatnú pred vyhlásením predčasnej splatnosti celého dlhu (tu na splátku splatnú dňa 20.09.2019, ako sa vychádzajú z vyjadrenia žalobcu k posúdeniu premlčania žalobca mylne domnieva), ani na ktorúkoľvek riadne a včas nezaplatenú splátku zo strany dlžníka, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh.

V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej v máji 2015, ktorá splňa zákonnú podmienku viac ako tri mesiace s omeškaním ku dňu vystavenia výzvy zo dňa 10.05.2017. Súd teda nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu v jeho vyjadrení zo dňa 11.09.2020, že premlčacia doba plynúť začala až dňa 08.11.2017 (t. j. uplynutím lehoty na plnenie po doručení Oznámenia o zosplatnení, ako to už bolo vyššie uvedené) ani dňa 20.09.2019 (t. j. poslednou splátkou pred zosplatnením), pretože uvedený názor odporuje zákonnej úprave v § 103, druhej vete Občianskeho zákonníka. Súd zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 20.05.2015, pretože sám veriteľ uviedol v podanej žalobe, že od tej splátky nesplácali žalovaní 1/ a 2/ úver riadne a v spojení s Produktovými podmienkami túto splátku považoval za splátku, nesplnenie ktorej malo za následok, že sa stal zročným celý dlh a teda od zročnosti ktorej aj začala plynúť premlčacia doba pre celý zročný dlh. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plyní premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

39. Aj keď žalobca v rámci svojho vyjadrenia k počiatku plynutia premlčacej doby poukázal na uznesenia Krajského súdu Trnava zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 10 Co/261/2016, Krajského súdu Košice zo dňa 27.09.2017, sp. zn. 1Co/370/2016 a Krajského súdu Trnava zo dňa 15.02.2015, sp. zn. 11Co/1017/2015, súd s jeho názorom, ako už vyššie uviedol nesúhlasí, predmetné rozhodnutia nepovažuje za dlhodobo ustálenú judikatúru a na podporu svojej argumentácie uvádza napr. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/95/2018, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 17.04.2019 sp. zn. 2Co/148/2018, podľa ktorého „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplyní teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

40. Rovnako je možné poukázať aj na ďalšie rozhodnutia, a to rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/34/2018, sp. zn. 41Co/49/2019, Krajského súdu Trnava sp. zn. 27Co/315/2017, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/59/2019, Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/100/2019, sp. zn. 18Co/68/2018, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 16Csp/194/2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4Csp/10/2020 zo dňa 19.05.2020, Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/195/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/104/2019 zo dňa 14.05.2020 a Okresného súdu Martin sp. zn. 18Csp/67/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 7CoCsp/35/2020 zo dňa 09.09.2020, z ktorých mnohé sú známe žalobcovi, keďže v nich vystupoval na strane žalobcu.

41. Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že medzi stranami sporu bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej bol zo strany žalobcu poskytnutý žalovaným 1/ a 2/ spotrebiteľský úver a žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali splácať predmetný úver v pravidelných mesačných splátkach. Následne v danom prípade došlo zo strany žalobcu k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru ku dňu 19.10.2017. O tom boli žalovaní 1/ a 2/ informovaný listovou zásielkou, ktorú prevzali dňa 23.10.2017. Z tvrdenia žalobcu nepochybne vyplýva, že v danom prípade k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 20.05.2015, od ktorej začala plynúť premlčacia doba.

42. Splnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach (tak ako to bolo aj v tomto prípade), ak sa tak stane veriteľ môže od dlžníka žiadať len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou resp. zročnou podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo

splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa §101 Občianskeho zákonníka, plynie samostatne. Podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala - splátka splatná dňa 20.05.2015 a týmto dňom začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaných. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu, uplynula najneskôr 20.05.2018 a keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 15.07.2020, stalo sa tak v čase, keď už nárok žalobcu bol nepochybne premlčaný.

43. Nakoľko žalobca si v spore uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka súdu neostávalo nič iné, len žalobu zamietnuť. Súd v tomto smere pripomína, že nie je viazaný svojim predbežným právnym posúdením ohľadne začatia premlčacej doby, ktorej začiatok ustálil v tomto rozsudku, a že v rámci premlčania zohľadnil aj spočívanie premlčacej doby od 27.03.2020 do 30.04.2020 v súlade s ustanovením § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov.

44. K námietke žalovanej 2/ ohľadne skutočnosti, že žalovaným 1/ a 2/ neboli Produktové obchodné podmienky pri podpisovaní zmluvy predložené, pričom tak dôležitý úkon ako je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti musí byť zakotvený v úverovej zmluve, v opačnom prípade je potrebné takýto úkon posúdiť ako odstúpenie od zmluvy a nároky z neho titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré je už premlčané uplynutím dvojiročnej premlčacej doby súd uvádza, že žalobca využil svoje dispozitívne oprávnenie a úver v celom rozsahu zosplatnil, v dôsledku čoho súd posúdil jeho nárok uplatnený žalobou ako premlčaný. Už toto je podľa názoru súdu dostatočný dôvod preukazujúci zamietnutie žaloby a svedčiaci v prospech žalovaných. Na druhej strane, ak by aj bolo pravdivé tvrdenie žalovanej 2/, ku ktorému sa už žalobca v rámci repliky nevyjadril, vzhľadom k zamietnutiu žaloby podanej po uplynutí premlčacej doby bolo nadbytočné ďalej sa podrobne zaoberať ostatnými aspektmi nároku, ktorý bol v konaní žalobcom uplatnený, prípadne ďalšími tvrdeniami strán sporu. Len pre zaujímavosť súd dáva do pozornosti stranám žalobcovi známy rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/109/2016 zo dňa 29.10.2018, ktorým práve kvôli skutočnosti namietanej žalovanou 2/ bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá.

45. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď vzhľadom na zamietnutie žaloby boli v spore v celom rozsahu úspešní žalovaní 1/ a 2/, ktorí si však náhradu trov konania neuplatnili a zo spisu im žiadne preukázateľné trovy nevyplyvajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiu podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovaným 1/ a 2/ nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.